

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Nagy Sándor ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, ... .. által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, jóhírnév megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. február 24. napján meghozott, 40.P.20.126/2010/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Előadta, hogy az alperes által működtetett ... elnevezésű honlapon több olyan hozzászólás jelent meg, ami alkalmas a lejáratására. A hozzászólások egy része valótlan tényeket állít, másik része pedig valós tényeket hamis színben tüntet fel.

A felperes összesen nyolc hozzászólást kifogásolt, köztük azt, melyben a bejegyző azt állította, hogy a felperes a fogyasztók fenyegetéséből és zsarolásából akar élni, zavarosban halászik és fondorlatokkal visszamenőleges fizetésre kényszeríti a fogyasztókat. Sérelmezte azt a megjelent közlést is, melyben a hozzászóló reményét fejezte ki, hogy nem csak pénzbüntetést, hanem szabadságvesztés büntetést is kiszabnak rá, valamint több milliós és tízmilliós törvénszegést is összefüggésbe hozott vele. Jogsértő volt az a nyilatkozat is, amely a működését úgy jellemezte, hogy emberek lehúzására játszik. Sérelmezte azt a tényállítást, mely szerint egy személy hirdetését önkényesen visszatették, holott a hozzászóló az oldaluk közelében sem járt. Valótlan volt továbbá a honlapon fellelhető azon közlés

is, mely szerint mindenki számára egyértelmű, hogy átverésről és lenyúlásról szól a dolog, és ezt legjobban a cégtulaj tudja, a cég pedig sunyizik és az emberek félelmére játszik. Jogellenes volt továbbá az a tartalom is, melyben a hozzászóló úgy nyilatkozott, hogy a felperes biztos csinál más nem törvényeset is, mert aki ilyet kitalál, az biztosan azon töri a fejét, hogy hogyan csapjon be másokat. Jogsértő az a közlés is, mely genny ...nak nevezte. Jogsértő az a hozzászólás is, mely dokumentum-hamisítással vádolta, és abbéli reményének adott hangot, hogy hosszú évekre lesittelik. Kifogásolta azt a tartalmat is, melyben bandának nevezték a cégével együtt.

Az alperes védekezést nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a le nem rótt 27.000 forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 78. § (2) bekezdését.

Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes személye nem azonosítható a bejegyzések alapján, a sérelmezett szövegek tartalma nem valósít meg jóhírnév sértést.

A felperesre utaló azon szöveget, mely „azt a genny ...t” megjegyzést tartalmazta, a teljes szövegkörnyezetet figyelembe véve sem lehet valótlannak, sem valósnak, de hamis színezetű tényállításnak sem minősíteni. A felperes személyére sem vonatkoztatható egyértelműen a közlés. Rámutatott, hogy nem annak van jelentősége, hogy a felperes magára vonatkoztatja-e a kitélt, tudván, hogy a honlapon szidalmazott cégnek ügyvezetője, hanem annak, hogy mások számára nyilvánvaló-e ez a körülmény. Ez jelen esetben nem volt megállapítható, részben a tulajdonnév helytelen írásmódja, részben azért, mert a felperes személye a keresztnév hiányában pontosan nem volt azonosítható. Kitért továbbá az elsőfokú bíróság arra, hogy tényállítás nem jelent meg a szövegben, bár kétség kívül megalázó, bántó volt az alkalmazott jelző, ami a bejegyzést tevő szélsőséges indulatát volt hivatva megjeleníteni. Mindezekre tekintettel a jóhírnév sérelme nem volt megállapítható.

Az elsőfokú bíróság a keresetet anélkül utasította el, hogy egyéb körülményeket - az alperes felelősségének kérdését - külön vizsgálat alá vonta volna.

Kitért arra, hogy önmagában az ellenkérelem hiánya nem vezethet a keresetnek megfelelő ítélet meghozatalához. Erre csak abban az esetben kerülhet sor, ha a keresetében foglaltakat a felperes megfelelően bizonyítja és az alperes erre figyelemmel sem kívánja az álláspontját kifejteni. Nézete szerint a kereset a mellékleteire figyelemmel is bizonyítatlan maradt, és a sérelmezett közlések tartalmi szintén a kereset megalapozatlanságát támasztották alá.

A perköltség viseléséről a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan pedig kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára való utasítását.

Elsősorban arra hivatkozott, hogy az alperes a per első tárgyalásán és azt követően sem jelent meg, és érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság azonban kérelme ellenére nem marasztalta az alperest a keresete szerint, holott az általa előadottakat okiratokkal bizonyította. Az alperes sem vitatta a perben, hogy a személyét érintő hozzászólások az általa üzemeltetett honlapon jelentek meg és a kereseti kérelme elutasítását sem kérte. Ilyen körülmények között pedig az elsőfokú bíróság nem rendelkezhetett volna a kereseti kérelem elutasításáról. Álláspontja szerint bizonyítja kereseti kérelmének megalapozottságát az is, hogy időközben az alperes eltávolította az általa sérelmezett hozzászólásokat a honlapjáról. Így pedig nem tette vitássá azok személyiségi jogsértő jellegét.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett annak megállapításával, hogy a hozzászólásokból nem lehetett a személyére következtetni. Ez azért hibás álláspont, mert az alperes a honlapján külön felületet biztosított a korábbi cége által üzemeltetett honlappal kapcsolatos hozzászólásoknak. Több olyan hozzászólás is megtalálható volt ebben a topikban, amelyek személyes adatait tartalmazták. Ezek alapján, illetőleg a céginformációk ismeretében a személye beazonosíthatóvá vált.

Álláspontja szerint a keresetben kifogásolt tényállítások kivétel nélkül sértőek. Érthetetlennek minősítette, hogy az elsőfokú bíróság miért kizárólag egyetlen bejegyzést vizsgált, holott az összes hozzászólás közvetve vagy közvetlenül a személyének lejáratására irányult.

Kifejtette, hogy az alperes felel az általa beszerkesztett tartalomért, melyek minden általa sérelmezett esetben bántóak, sértőek és megalázóak voltak. A véleménynyilvánítás szabadsága nem feltétlen a tényállítások tekintetében, mert nem irányulhat a becsület csorbítására, márpedig az alperes honlapján megnyilvánulóknak kifejezetten az volt a célja, hogy lejárássák. A melléte szülő bejegyzéseket törölték a rendszerből, ugyanakkor a véleménynyilvánítás szabadsága nem vonatkozhat tények meghamisítására. Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta arról, hogy az általa csatolt bizonyítékok nem elegendőek a keresetben foglaltak alátámasztására.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint nem helytálló az a felperesi előadás, hogy mulasztott volna és a felperesi keresetben foglaltakat nem vitatja. Az elsőfokú bíróság felhívását tartalmazó 9. sorszámú jegyzőkönyvet téves kézbesítés miatt csak a bíróság által meghatározott határidő után vehette kézhez.

Arra hivatkozott, hogy a felperessel, illetőleg a cégével kapcsolatosan mintegy 820.000 bejegyzés szerepel, ezek közül egyik sem hízogő a felperesre nézve. Ilyen

körülmények között pedig kétségbe vonta azt, hogy a felperesnek lenne olyan jóhírneve, amelyet megsérthetett volna. Előadta továbbá, hogy álláspontja szerint a felperes által sérelmezett közlések tekintetében véleménynyilvánítás történt.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint, a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján, a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a felperes által kifejtett eljárási kifogást. Az elsőfokú bíróság a 2010. november 9. napján megtartott első tárgyalást azzal halasztotta el, hogy az alperes idézése nem volt szabályszerű. Újabb határnapot tűzött ki a Pp. 136/B. §-ára figyelemmel, és felhívta az alperest, hogy ellenkérelmét 15 napon belül bizonyítékaival és bizonyítási indítványával együtt csatolja. Végzésében a mulasztás esetére nem állapított meg olyan jogkövetkezményt, hogy a felperes keresetében foglaltaknak megfelelő döntést hoz. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem járt el jogszabályellenesen, amikor a védekezés hiányában nem a felperes keresetével megegyező határozatot hozott. Az elsőfokú bíróság kifejezetten akkor járt volna el jogellenesen, ha a jogkövetkezményekről való tájékoztatás hiányában érdemi vizsgálat nélkül marasztaló ítéletet hoz.

A másodfokú bíróság a felperes által csatolt okirati bizonyíték alapján elsődlegesen arra mutat rá, hogy a felperes nem egy teljes hozzászólás folyamatot csatolt annak pontos megjelölésével, hogy az kiről vagy kikről szól alapvetően. A hozzászólásokat tartalmazó oldalakon jelölt meg bizonyos általa sérelmesnek tartott közléseket.

A csatolt dokumentumokból, illetőleg a kifogásolt kitételekből alapvetően azt lehetett megállapítani, hogy az egy panaszáradatot tartalmaz. Az elsőfokú bíróságnak kizárólag ezekből a hozzászólásokból kellett elsődlegesen abban állást foglalni, hogy ezek tartalmilag érintik-e a felperes személyét. Ebből a szempontból különös jelentősége volt annak, hogy perben kizárólag a természetes személy felperes állt.

A Ptk. 85. § (1) bekezdése szerint, a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni.

Az általános személyiség védelmi perekben is következetesen alkalmazott PK 13. számú állásfoglalás I. pontjára figyelemmel, jogvédelmet az kérhet, akinek a

személyére a sérelmezett közlés utal, vagy akinek a személye a közlésből felismerhető.

A kifogásolt nyolc kitételből a felperes személyére kétséget kizáróan nem lehetett következtetni. A bejegyzések általános alanyt alkalmazva fogalmaztak, és a megnyilatkozások felett címként megjelölt cégnév, illetve internetes cím sem utal kifejezetten a felperesre, mint természetes személyre. Az elsőfokú bíróság által is külön kiemelt és elemzett „...” nevet is tartalmazó bejegyzés alapján, a felperes személyére való egyértelmű következtetés sem volt megállapítható. Egyéb közvetlen információ, a nem megfelelő helyesírás, valamint a keresztnév hiánya nem tették egyértelművé, hogy a felperest határozottan jelölő személynévről van szó.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el teljes egészében a felperesi keresetet.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes személyes költségmentességére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Az alperest fellebbezési eljárás során nem jogi képviselő képviselte, és az alperes külön perköltségigényt nem terjesztett elő, ezért a másodfokú bíróság az alperes javára perköltséget nem állapított meg.

Budapest, 2011. december 1.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.  
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.  
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitel  l:  
tisztviselő